

kunde forhandle Finantsloven, men at vi maatte bevilge, hvad der var forlangt. Det var selvfølgelig ikke min Mening, og det var vel heller ikke den ærede Ordførers Mening, at jeg skulde have denne Anskuelse. Nei, Grunden hvorfor jeg ikke kan være med til. at byde 2000 Rb., er den, at jeg ikke ser noget Grundlag for disse Opstillinger af 2,000 Rb. Ganske vist har den høitærede Minister ikke sagt os, hvorledes han vil bruge de 5,000 Rb., men han har dog sagt os, at efter hans Opfattelse ere de nødvendige, og i den Henseende tror jeg bedre paa den høitærede Ministers Overbevisning og paa det, Anmærningerne i den Henseende indeholde, fordi den høitærede Ministers Overbevisning kan være bygget paa Noget, medens Flertallets Overbevisning, efter hvad man kan se, ikke er bygget paa Noget. Naar den ærede Ordfører saa har sagt, at det vilde være at kaste Pengene i Vandestenen, naar vi vilde bevilge de 5,000 Rb., saa tror jeg, at de 2,000 Rb. maa endnu mere komme til at gaa denne Vej end de 5,000 Rb. I Et skal jeg være enig med den ærede Ordfører, naar han nemlig sagde, at vi ikke ville give vor Anerkjendelse til et Materiale, vi ingen Tillid have til. Jeg har hverken Tillid eller Mistillid til Materialet. Jeg vil ikke give nogen som helst Anerkjendelse dertil; men jeg vil dog sætte Ministeren i Stand til at give dette Materiale den Behandling, som han anser for at være nødvendig, for at det kan blive til et nyttigt, godt og brugbart Materiale, og jeg vil ikke være med til at tage noget Ansvar paa mig for, at Materialet ikke bruges. Saa vil jeg meget hellere negte det hele Beløb. Jeg skal ganske kort berøre en Forbring, som er bleven stillet af den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), den nemlig, at der indenfor vore Ministerier skulde findes den praktiske Erfaring og Kundskab, som er nødvendig for at kunne behandle alle den Slags Anliggender. Hvorledes tænke de Herrer, at den praktiske Erfaring skulde komme derind? Den ærede Ordfører sagde endog saa, at de, som havde behandlet Spørgsmaalene om Havnearbejdet, burde selv have udført saadanne Arbejder. (Ordføreren: Det sagde jeg ikke!) Saaledes opfattede jeg Ordføreren. Jeg vil dog henstille til ærede Medlemmer, om de tro, de Mænd, der ere i saadanne praktiske Stillinger, at de kunne komme til ad praktisk Vej at erhverve sig nogle Kjendskab til alle de praktiske Farhold, skulde føle nogen Opfordring til under de Vilkaar, som bydes i de mere underordnede Stillinger i Ministerierne — og jeg kan godt her ikke blot tage Kontorchefsposterne, men tillids Departementschefsposterne med — at forlade en betydelig Stilling i det praktiske Liv for at gaa ind i et Ministerium. Nei, saaledes ere Lønningsforholdene ikke hos os. — De, der først ere komne ud i praktiske Bivoksstillinger, ville, dersom de due noget — og det er. kun da,

at man vil have Anvendelse for dem i Bestyrelsen — være saaledes stillede, at det vilde være et overordentligt Tilbagekridt for dem at træde ind i Ministeriet, og jeg tror derfor ikke, at man kan forbre af en Minister, at han skal kunne besætte sit Ministerium med saadanne Mænd. Vilde de ærede Herrer noget Saadant, saa skal os et Ministerium for offentlige Arbejder, som virkelig kan have de Kræfter, der høre til. Sluttelig skal jeg endnu blot gjøre en Bemærkning, som jeg er foranlediget til baade ved, hvad der er passeret i Dag og ved, hvad der er passeret igaar. Den ærede Ordfører klagede over Mistænkeliggjørelse. Jeg reiste den samme Klage igaar, men blev da misforstaaet, som om jeg vilde gjøre en Retorsion. Jeg vilde kun beklage, at man saa overordentlig let hos dem, der ere af en anden Mening end En selv, troede, at der laa Motiver bagved, som ikke burde ligge bagved. I Dag saae den ærede Ordfører Sligt hos det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Kofod), men det er mærkeligt, hvor let man ser Skjæven i sin Broders Die, og hvor let man overser Bjælken i sit eget; thi den ærede Ordfører havde umiddelbart før udtalt sig om, hvor Lidet det vilde have at betyde, at Ministeren vilde tilkalde Arbejdere til en saadan Kommission, det vilde blive Folk, som de andre Arbejde ingen Tillid kunde have til, og den ærede Ordfører udtalte ogsaa Noget til det ærede Medlem for Bornholm, som gik i samme Retning. Det er slem, at Saadant sker.

Ordføreren: Det ærede Medlem fordeler vist Splinter og Bjælker lidt ulige. Forøvrigt skal jeg ikke nærmere inødegaa hans Foredrag; jeg vil indrømme, at der ogsaa kan være Grund for det, deri er jeg i alt Fald enig med det ærede Medlem, at det er Anskuelse, vi kæmpe imod; Motiverne berøre vi ikke. Jeg vil med det Samme tillade mig at gjøre en lille Bemærkning til den ærede Minister. Jeg er aldeles enig med Ministeren i, at de vest- og sydjydske Baner trænge til et Støttepunkt i Esbjerg Havn, og jeg er i samme Grad en Ven af Esbjerg Havnearbejde i og for sig, som jeg altid har været, og jeg har det Haab, at det vil blive godt; men jo mere jeg tror, det kan have sin Nytte og er nødvendigt efter Jernbaneanlagene, jo mere vil jeg beklage, hvis der virkelig er begaaet Feil, som kunde og burde have været rettede. Naar jeg har omtalt denne Sag, maa den ærede Minister ikke tro, at jeg taler enten Entreprenørens eller Administrationens Sag. Jeg har hidtil troet, at Dieblisset ikke var kommet til at kritisere Administrationen, men jeg har troet, at det nu var paa Tide at tage det Forbehold, jeg har tilladt mig at tage for Fremtidens Skyld, og deri forekom det mig egentlig ogsaa, at den ærede Minister var enig med mig.